

TROLL TIDENDE

Nr. 1 2000 38. årg

Innhold:

Vårtur til Østfold.

En o-variant i jule- og nyttårshelga 1999/2000.

Toten-Troll og Totenåsen på Internett

Ranking OL Toten-Troll 1999

Nybegynnerkurs

Vårønnløpet

Nytt sti og løypekart

TROLL TIDENDE

MEDLEMSBLAD FOR
TOTEN-TROLL
RED. ARNE AAS 2857 SKREIA
aas-arne@online.no

NESTE UTGAVE AV
TROLL-TIDENDE ER
HVEM HVA HVOR
I APRIL

ADRESSER OG TELEFONLISTE

LEDER	GAUTE GLEMMESTAD	2848 SKREIA	61164912
NESTL. SEKR	ANNE LOVISE LAUVDAL	2858 KAPP	61169202 61163190
KASSERER	NILS HARALD STAFF	2850 LENA	61161979
OPPMANN	OLA BROX	2848 SKREIA	61164907
TREN./INSTRU.	SJUR GJESTVANG	2848 SKREIA	61163735 61163190
TEKNISK	SVEIN SOLERØD	2848 SKREIA	61163391 61163190
FINANS	SVANHILD STEINSHOLT	2848 SKREIA	61163415
TRIM	TORFINN STAFF	2850 LENA	61160141
HYTTE	GUNVOR BJERKE	2848 SKREIA	61163407 61163190
PR	ARNE AAS	2848 SKREIA	61163787
LYNGET	DAGRUN BROX	2850 SKREIA	61164907
MATERIALF.	VANJA STAFF	2850 LENA	61161979

Planlagte styremøter i 2000:

17/2 – 23/3 – 4/5 – 7/6 – 24/8 – 28/9 – 19/10

Trimavslutning: 22/10

Årsmøte: 29/10

Vårtur til Østfold.

Årets vårtur til Østfold går litt senere i år enn vanlig. "Lørdagskjappen" og "Solrenningen" går helga **6. - 7. mai**.

Vi reiser fra Lena **fredag 5. mai kl. 18.00**.

Vi har ikke hytta i Fredrikstad i år. I stedet overnatter vi på **Tuneheimen i Sarpsborg**. Dette er et ungdomsherberge med ganske bra standard. Vi sover på fire-sengsrom med dusj, WC og TV. Alle må ta med laken, dynetrekk og putevar.

Frokost er inkludert i prisen. Lørdag ettermiddag spiser vi middag på en restaurant i nærheten av Tuneheimen. Etter middagen hygger vi oss med kaffe/brus, litt hyggelig o-prat og utdeling av årets rankingpremier.

Ta med litt niste for fredagskvelden + til de to løpene.

Pris: Det vil bli krevd inn en egenandel **200 kr.** (Familierabatt)

Påmelding: Til Sjur (61163735) eller Ola (61164907) senest **fredag 14. april**.

Foreldre til de yngste er velkomne til å bli med uten å starte i løpene.

Til dere som har: Husk brikke! De andre låner av Toten-Troll.

Meld dere på! Møt våren i Østfold!

Husk påmelding til Brennabu

En o-variant i jule- og nyttårshelga 1999/2000.

1. juledag 1999. Klokka er 15.30.

Ingen ribbe og surkållukt.

Halldis og jeg prøver å trekke litt frisk luft i en "steinørken".

Vi er på en flyplass i Paris. Vi har noen timer å vente på flyavgang til Seoul.

Juledags morgen hadde vi valgt å forlate Hege, Geir og Lars

Vemund på Skreia for at de aleine skulle fortsette julefeiringa.

Nå sto vi heller ikke foran en juleferie med fine skiturer på Åsen.

Etter 11 timers flytur skulle vi lande i Sør-Korea, men da bare for å fortsette med nye 11 timer på et nytt fly - til Auckland.

Vi skulle være med på World Masters Orienteering Championships (WMOC) på New Zealand.

Sammen med en gruppe på drøyt 20 nordmenn dro vi til den delen av jordkula som ligger mest motsatt.

Vi tråkket nordmenn under beina. (Et motsatt ståsted for å se ut i verden!)

Det var midt på sommeren. (Vi måtte finne fram sommerklærne!)

Det var 12 timers tidsforskjell. (Så vi behøvde ikke stille klokka!)

Vi hadde gledet oss i lang tid til denne juleferien. Vi hadde ordnet oss slik at vi kunne være med på en 16 dagers tur sammen med trivelige o-veteraner.

Vi skulle besøke en helt annen del av verden, oppleve kultur og områder og ut i terreng som var svært forskjellig fra det vi var vant til i Norge.

De første dagene bodde vi i byen Auckland. Den er NZ's største. Ca. 1 mill. innbyggere som er om lag en tredel av landets befolkning.

De fleste menneskene hadde sitt eget hus med liten hage. Byen er derfor svært stor i areal. Bare i selve bykjernen er det høyhus. Disse hadde arkitektene hatt fritt spillerom til å lage på sin måte. Absolutt intet helhetlig bilde. Form, materialvalg og fargevalg uten å se på nabohuset. Ellers er byen i stor grad preget av sin beliggenhet, mellom Stillehavet på østsida og Tasmanhavet på den andre.

Det påstås at dette er den byen i verden med flest seilbåter.

Stor regatta da vi var der (American Cup). Ikke akkurat for småbåter! (Vi deltok ikke).

Men vi deltok i et o-løp nordøst for byen. Her var det flott furuskog (plantet) med nydelig bønn.

Vi erfarte fort at terrenget manglet "system". Like mange negative som positive kurver, og kollene strakte seg i alle retninger. Særlig dersom undervegetasjonen var noe tett, ble det fort vanskelig (til dels svært vanskelig).

Veldig artig, og influensaforkjølelsen medtatt fra Norge, senket farta slik at bommingen ble redusert.

Vegetasjonen var annerledes enn hjemme. Selvsagt andre vekster, mange med flotte blomster.

Spesielt kunne vi beundre blomsterdekkede trær. Det New Zealandske juletreet, (pohutukawaen), et flott tre med røde blomster som akkurat blomstret ved juletider, magnoliatrær (hvite blomster) og ett med flotte blå blomster.

Som mye annet har blomster og trær navn av maoriopprinnelse.

Skogen er i stor grad plantet, mye furu av ulik slag, men også eukalyptus og andre. Furu blir hogstmoden på 25-30 år. New Zealand har derfor nå blitt et svært viktig tømmerproduserende land i denne delen av verden.

Det er lite igjen av den naturlige skogen, som var mye tett jungel. Da setterne kom på 17- og 18-hundretallet, svidde de av skogen. De skulle ha beiter til dyra. Nesten over hele øya vi besøkte, var det nå inngjerdede beitemarker. Her var det STORE mengder med sau, men også mye kveg. Dyra gikk ute hele året, og de ble flyttet mellom områdene som var svært solid gjerdet inn.

Til å hente og drive dyreflokkene ble i stor grad hunder brukt. Eieren brukte mopeden. Dyra virket påfallende fredelige. Men så finnes heller ikke noen rovdyr på øyene. Nå er kiwiene (befolkningen kaller seg det) svært opptatt av å bevare øyene med det vekst og dyreliv som er. Det er derfor svært strengt med all innførsel av planter og dyr. Du får ikke en gang ha med deg et eple inn i landet. På flyplassen ble alle våre o-sko spesielt kontrollert om de var reine!

De første innbyggerne - maoriene- kom til øyene for drøyt 1000 år siden. Da var dette det nærmeste du kunne komme paradiset (på jorda!). - Ingen rovdyr. Fugler og krypdyr levde - uten fiender - av frukt og bær. Derfor er dyre- og fuglelivet også ganske unikt. Fuglene holdt til på bakken, og noen mistet etterhvert evnen til å fly. Dette gjelder f. eks. nasjonalfuglen, kiwien. Nå er den nesten utdødd, og er fredet. Det er en nattfugl på størrelse med ei stor høne, Vi så den i et såkalt kiwihus i maoriparken. Men du verden som noen av fuglene vi så i skogen, kunne springe!

Og det var fullstendig farefritt i skogen, ingen slanger eller farlige dyr.

Men framkommeligheten var varierende. Fra svært "mørkt grønt" til glissen åpen furuskog på sanddyner. Og plantevekstene kunne være stive og lite gjestmilde. Mot meterhøy tistel er ei o-bukse dårlig beskyttelse.

Etter et par dager i Auckland dro vi videre til Rotorua. På vegen besøkte vi underjordiske dryppsteinsgrotter med flotte selvløsende sankthansormer. I den verdensberømte hula, hvor mange av verdens meste berømte kor og sangere har prøvd akustikken, ble "Deilig er jorden" avsunget av o-sangkoret. (Det var jo fremdeles romjula!)

Rotorua er maoribyen framfor noen. En meget pen, velstelt by, men illeluktende svoveldamp.

Dette er vel det nærmeste jeg har kommet det underjordiske hittil. Her var jordskorpa tynn. Geysirer og kokende søle (mud). Månelandskap med merkede stier som til dels var bordlagt, ellers kunne du bli vel varm på føttene. Sterke underjordiske krefter som var blitt utnyttet lenge. Nå var det også store kraftverk som utnyttet jordvarmen.

Jordskjelv var vanlig.

Nå skjønnte jeg hvorfor det var få hus med flere etasjer.

Vi fikk med oss noe av den opprinnelige maorikulturen. Et folk uten skriftspråk.

Det synes også som om de var opptatt av å skremme eventuelle inntrengere med mimikk og kroppsspråk. Muligens istedenfor våpen.

(Noe å lære?)

Selvom det synes som om maorikulturen formelt er fullt ut godtatt, er det nok der også kultur- kollisjoner.

Maoriene "levde i paradiset" opprinnelig, til dels med andre verdier, enn de den hvite mann kom med.

Fra Rotorua dro vi sørover til Feilding og Palmerstone North hvor World Masters skulle arrangeres.

Veien dit var gjennom beiteområder, opp og ned, sving på sving. Vi hadde da utsikt til de store vulkanene (over 3000 meter) med alpinanlegg m.v Vi reiste også gjennom ørkenlignende områder. Antagelig lite med nedbør der. Men generelt er undergrunnen porøs, slik at det er lite vann å se i terrenget.

Og vi opplevde at det ofte regnet litt. Men det generte oss lite.

Avisene skrev om dårlig sommer da vi var der. Men for oss passet om lag 20 grader bra.

Når sola kom fram, ble det fort varmt. Lys, norsk vinterhud tålte jo ikke så mye. Men sola er sterk, og vi kastet liten skygge. Jeg skjønner hvorfor NZ-lendene ofte bruker skyggelue, caps.

Palmerstone North ligger SV på nordøya. Dette var i et ekstremt flatt jordbruksområde. Her var meierivirksomheten viktig, (melkekuer). Men også mye grønnsaksproduksjon.

En del av befolkningen i området stammer fra Skandinavia.

Milleniumskiftet ble feiret med o-løp, start kl. 00.01 i stevnesenterbyen, Feilding. Rent gimmic-løp med litt utradisjonelt løperdrikke.

Vi opplevde altså år 2000 12 timer før dere, - først i verden! Men jeg tror de fleste av dere markerte det mer enn det vi opplevde.

Det virket som om mange var opptatt av velstelt hager med blomster. Fantastisk mye flott å se.

Vi besøkte spesielt parker og hager med imponerende roser.

Det var om lag en times kjøring til løpsområdene. De lå ved vestkysten, helt ut mot Tasmanhavet.

Opplegget for mesterskapet er to kvalifiseringsløp, hvor de 80 beste får starte i A-finalen.

Første løp var "skikkelig" vanskelig. Så jeg begynte med å ta feil av hva som var opp og hva som var ned. Men da jeg fikk roet meg, gikk det rimelig greit. Det var nødvendig med nesa i kompasset hele tida.

Andre dag fikk vi flatt, åpent furu landskap. Dette ble stort sett lett, men min fart var ikke helt som hos de raskeste.

Likevel ble det rimelig grei starttid i finalen.

Her var det vanskelig igjen. Fikk ikke skikkelig styring til å begynne med, dermed rota jeg bort 4-5 min, på de første postene. Fra tredje post taua jeg inn han som ble nr. 2. (Starta 4 min, etter meg.)

Jeg havnet på 8. plass.

Det viste seg at nordmennene hadde store vansker med å hevde seg. Det ble mye svensk og finsk i teten.

Allerede dagen etter finalen reiste vi tilbake til Auckland. En 10 timers busstur på svingete veger mot nord.

Vi måtte stoppe undervegs så Halldis skulle få seg et bad i Tasmanhavet. Mer enn 17 grader!

Så begynte flyreisene tilbake. Til Seoul med 6 timer venting på flyplassen. Så til London. Der var flyet til Gardermoen nærmere to timer forsinket. Disse ekstratimene ble vel den lengste ventetida. Dermed rakk vi ikke siste flybuss hjem. Lars Vemund måtte kontaktes. Hjemkomst til Skreia ble da halv to på natta. Da hadde vi vært på reisefot i mer enn 50 timer.

Opp og på jobb kl 08.00.
Og etter ei uke var døgnvillheten borte!

Men det hadde vært en kjempeopplevelse.

Om ett og et halvt år håper jeg flere fra Toten Troll blir med til veteranmesterskapet som da finner sted i Litauen, helt ute ved Østersjøkysten.

Det er artig å komme til andre land.

Det finnes spennende o-terreng andre steder.

Det er hyggelig å være sammen med o-veteraner med allsidige interesser.

Svein.

Toten-Troll og Totenåsen på Internett

Adressene er:

Toten-Troll - <http://home.c2i.net/hrognlie/>

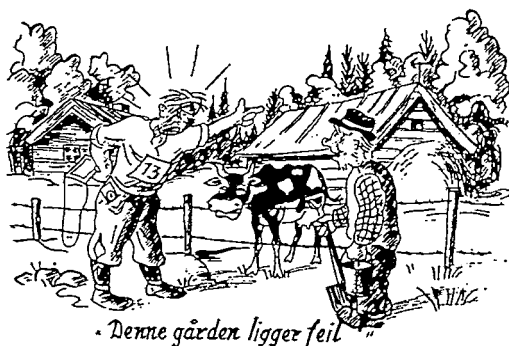
Totenåsen - <http://home.sol.no/~aas-arne/toten/>

Ranking OL Toten-Troll 1999

Løpere med over 300 poeng

P = rankingpremie

D 15-16	Ragnhild Wedøe	500,0 p. P
D 17-18	Dagrun Brox	492,4 p. P
D 35	Vanja Staff	476,2 p. P
H 35	Nils Harald Staff	465,2 p. P
H 40	Gaute Glemmestad	459,1 p. P
H 45	Sjur Gjestvang	378,1 p. P
H 50	Per Y. Steinsholt	352,4 p. P
H 60	Svein Solerød	491,6 p. P
H 70	Erling Egge	499,0 p. P

Nybegynnerkurs

Nybegynnerkurset er i år lagt til Kile skole og starter rett etter påske. Nærmere opplysninger kommer seinere.

Vårnøppet

Årets Vårnøløp går på kartet Store Enge 21/5.

Nytt sti og løypekart

Statens kartverk er i gang med planlegging/produksjon av et turkart for området Gjøvik – Toten – Hadeland. Et forslag har vært ute til høring og utgivelsen skal etter planen være utpå høsten. Et tilsvarende kart er laget for Hedmarken. Det blir spennende å se resultatet.

B

Returadresse Arne Aas, Rute 011, 2848 SKREIA

Gratulerer

MARTIN HAARSTAD	80 år	28.11
KARIN NYLAND	50 år	02.01
LIV EGGE	65 år	18.01
OLAF FODSTAD	60 år	30.03

Gratulerer

Det kom 6 rette løsninger på julekryssordet.

Vinnere ble Torfinn og Anne Staff